

POSTANOWIENIE

Dnia 1 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie z wniosków pełnomocnika Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej P. P.

o przywrócenie terminu do złożenia skargi na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Wyborczego oraz o uznanie, że termin do złożenia skargi został zachowany

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 1 czerwca 2010 r.,

postanawia:

odrzuć wnioski.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. Sąd Najwyższy odrzucił wniesioną po terminie skargę Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej P. P. na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu tego Komitetu.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Najwyższy ustalił, że termin do wniesienia skargi rozpoczął bieg dnia 29 kwietnia 2010 r., w którym doręczono pełnomocnikowi Komitetu zaskarżoną uchwałę. Dwa dni upłynęło dnia 1 maja 2010

r. Ten dzień, jak i dwa następne dni, były dniami ustawowo wolnymi od pracy. Zgodnie z art. 90a ust. 2 tej ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej termin upłynął pierwszego dnia roboczego po tych dniach tj. 4 maja 2010 r. Tego dnia skarga została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego. Zdaniem Sądu Najwyższego nie jest to jednak równoznaczne z wniesieniem skargi do Sądu Najwyższego. Nie stosuje się bowiem w tym zakresie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, gdyż ustawa o wyborze Prezydenta RP zawiera odrębną regulację w art. 90a ust. 1. Według tego przepisu ilekroć w ustawie jest mowa o upływie terminu do wniesienia skargi lub odwołania do sądu albo organu wyborczego należy przez to rozumieć dzień złożenia skargi lub odwołania w sądzie lub organie wyborczym. Wobec tego do zachowania terminu do złożenia przedmiotowej skargi niezbędne było jej faktyczne (fizyczne) dostarczenie do Sądu Najwyższego najpóźniej dnia 4 maja 2010 r.

Pismem z dnia 25 maja 2010 r. pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej P. P. wniósł o:

- przywrócenie terminu do złożenia skargi odrzuconej postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2010 r. „ze względu na ważne okoliczności życiowe określające sytuację związaną z podpisywaniem i złożeniem SKARGI polegające na braku możliwości obiektywnego podpisania Skargi wcześniej niż 04-05-2010 co uniemożliwiło doręczenie w tym dniu Skargi do SN (notoryjne) w trybie złożenia bezpośredniego i skorzystano z doręczenia pocztowego i okoliczności te natury obiektywnej uzasadniają i konieczne jest przywrócenie terminu do skutecznego złożenia SKARGI w sensie prawnym w terminie właściwym co waliduje doręczenie SKARGI i uruchamia tryb skargowy wobec UCHWAŁY PKW- ZPOW-23/10 dn. 27-04-2010. Wobec okoliczności braku możliwości podpisania i doręczenia Skargi do SN jest uzasadnione przywrócenie terminu”;
- o uznanie terminu 4 maja 2010 r. za dochowany „wobec dokonania ważnego doręczenia pocztowego stosowanego powszechnie w Polsce jako standardowego doręczenia i też tego dokonanego w kontekście powyższych okoliczności związanej z podpisaniem i doręczeniem SKARGI”;
- o uznanie terminu doręczenia skargi za dochowany „ze względu na stan wyższej konieczności powstały po katastrofie samolotu z Prezydentem RP bo sytuacja

powyższa spowodowała nienormalną sytuację w Państwie też co oczywiste w procesie obierania Prezydenta RP i liczą się w tej sytuacji sprawy istoty rangi najwyższej a nie elementy nieistotne natury porządkowej typu termin albo spór o to czy go dochowano”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

O tym, że pełnomocnik Komitetu Wyborczego Kandydata na prezydenta RP P. P. złożył skargę na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej odmawiającej przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu, z naruszeniem przewidzianego terminu, rozstrzygnął Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. III SN 3/10.

Dwa z trzech wniosków przedstawionych w piśmie pełnomocnika Komitetu Wyborczego na Prezydenta RP P. P. z dnia 25 maja 2010 r. dotyczą bezpośrednio zmiany powołanego postanowienia Sądu Najwyższego i uznanie – przeciwstawnie do podstaw tego postanowienia – że skarga została złożona w terminie.

Rozpoznanie sprawy po raz drugi w celu weryfikacji orzeczenia w tej sprawie przez Sąd Najwyższy już podjętego jest niedopuszczalne. Stosownie bowiem do art. 40 d ust. 4 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. nr 47, poz. 544 ze zm.) od orzeczenia Sądu Najwyższego nie przysługuje środek prawny.

Także pierwszy z wniosków rozpatrywanego pisma zmierza do weryfikacji orzeczenia Sądu Najwyższego poprzez – jak to wnioskodawca określił – „przywrócenie terminu złożenia skargi odrzuconej”. Ten wniosek jest również niedopuszczalny.

Określony w art. 40 d ust. 3 powołanej ustawy termin do wniesienia skargi (2 dni od daty doręczenia pełnomocnikowi postanowienia o odmowie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu) jest jedynym z terminów „procesu wyborczego” uregulowanych w ustawie. Ustawa o wyborze Prezydenta RP nie przewiduje możliwości zmiany terminów prawa wyborczego, także tego terminu, o którym jest mowa w rozpoznawanej sprawie. Wiąże się to z ustawowo określoną konstrukcją przebiegu „procesu wyborczego”, którego szczególne zdarzenia i ich

suma, poczynając od trybu zgłoszenia kandydatów po ustalenie ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej, mają wyraźnie określoną konstrukcję (ramy) czasową.

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym wynikającym ze skargi, którą można złożyć tylko w terminie przez prawo wyborcze przewidzianym nie podlegają zastosowaniu przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące tzw. terminów sądowych, które w razie ich uchybienia bez winy strony mogą być przywrócone przez Sąd. Przewidziana w przepisach postępowania cywilnego instytucja uchybienia i przywrócenia terminu nie może być zastosowana do terminów prawa wyborczego. Jest to w tym przypadku procedura nieodpowiednia do reżymu czynności procesu wyborczego, które muszą odbywać się w określonych przedziałach czasowych. Odnosząc powyższe do sytuacji wynikającej z rozpatrywanej sprawy można zauważyć, że wnioskujący powołując się na określone w Kodeksie postępowania cywilnego (por. art. 168 § 1 i art. 169 § 1 k.p.c.) warunki wniosku o przywrócenie terminu, wystąpił o to w dniu 25 maja 2010 r. Tymczasem upłynęły terminy przewidziane w prawie wyborczym na zgłoszenie kandydata na Prezydenta oraz na sporządzenie i ogłoszenie przez Państwową Komisję Wyborczą listy kandydatów (art. 41 ust. 1 i art. 43 ustawy o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy odrzucił niedopuszczalne wnioski.